

ρες κατέβαλόντας ἔτερον
ανγύλιον τῷ πλέστῳ τῆς
γνώμης ἡ τῇ πείσσοις τὸ
περιγυμάτων. οὐδὲ δέ τοι
ταῦτα κησομένα, αἴτιαν μήδο-
νως σκέρδαντας, διόλιγνος
οἰσφοράς τὴν πολλὰ κατα-
θέντων λαμπρέρες λα-
βῶν στρατεύσαντος.

Αλλ' επειδὴ, καὶν μυρ-
ίκις ταῦτα εἴπωμεν, αἱ φι-
λοσόφωντοι φυχὴν τοῖς
βιωτικοῖς ιδέας ἐγκαλιν-
δέμεναι, ἡ τοῖς παρόστιν ἐ-
νηδυπαθήσαμεν πείγυμασιν,
οὐκ αὐτοῖς ἀνάχρων το-
ιῶν κατέστη πομπήν αὐθῶν
ἀποστῆναι (τοιαῦτα γὰρ τῷ
βίῳ τὰ φαιδρὰ τότε)
τοῖς σκιαῖς αὐτοῖς ανέχον-
ται· αὐτοὶ οἱ μὴν ὅπισκε-
ροι κάκείνων ἡ τότων αν-
τέχονται, οἱ δὲ ἐλεινότε-
ροι. Καί θλιώτεροι ἐκ πλεί-
ον μὴν σκέίνων μοίρες,
τότων δὲ εὖ λάτιον
φόρδαν.

obscuraret, eosque quod mul-
tos stateras cōicerant,
diuitiis mētis, & alacri-
tatis opibus superaret.
Quare nego, hic dāmū
fecisti, sed lucrū potius,
exigua pensions insignio-
res, quam quod multa con-
tulerūt, coronas adeptus.

Verum quoniam, li-
cet hæc sexcenties dica-
mus, anima corporis ni-
mis amantes, secularibus
negotiis libenter implici-
tae, præsentium rerū vo-
luptate captæ, non facile
poterunt marcescentes
flores relinquere (talia e-
nim sunt huius vitae gau-
dia) neque umbras missas
facere; sed honestissimi
quiq[ue] tam illa quam ista
mordicūs retinent; miser-
iores vero & infelicio-
res illa quidem maior,
hac vero longè minor
ex parte.

Agè